

A rendőr főnök maga elé vezettette az éjszakai csön dháborításért bekísért angol tengerészt.

– Nem szégyenli magát idegen létére ekkora zenebonát csapni? – kérdezte tőle, szigorúan.

Az angol fiú eleinte szólni se tudott.

– Én idegen vagyok? – méltatlankodott később. – Kikérem magamnak. Én angol vagyok. Én sehol se vagyok idegen – mondta nyugodtan, mélységes önérzettel.

1933. július 21., péntek, 7. old.

Pesti utca

Pannika hároméves. Pesti bérpalotában, kőházak között nőtt föl ekkorára. Legtávolabbi kirándulása ez ideig a dunaparti sétány volt.

A napokban falura vitték, erdő mellé, nyaralni. Este fáradtan aludt el. De kora hajnalban már kinyitotta fekete szemét.

– Anyu, anyu, a rádió – ébresztette föl édesanyját lelkendezve.

Odakünn teli torokkal csattogott a madárdalos erdő.

Pannika először hallott „igazi” madárcsiripelést.

•

Az uszodapart fővenyén idősebb hölgy ül fürdőruhában, s szorgalmasan horgol egy pár divatos-lyukacsos fehér kesztyűt.

Csitri fruska sebesen odaszól az ismeretlen nőnek:

– Jaj de szép ez a kesztyű. Úgy kellene nekem is egy pár. Mennyiért horgolna nekem a néni?

A hölgy ráemeli a ma gyermekére finom, fáradt szemét, s csöndesen csak ennyit mond:

– Pénzért nem horgolok, fiam. De cserébe nagyon szívesen. Ha van egy László Fülöp festménye, örömet elcserélem érte. Műgyűjtő vagyok.

•

Öreg koldusasszony vánszorog hazafelé este, fáradtan az egész napi munkától.

Loncsos, fekete göncei lötyögnek sovány, aszott testén.

Kezében gyékényszatyor, tele összekoldult kenyérdarabkákkal, miegymással.

Most megáll egy utcai mérleg előtt, szoknyája zsebéből előkotor két darab kétfillérest, nagynehezen föllép a mérlegre, s megméretkezik.

Lehet, hogy arra volt kíváncsi, mennyit hízott aznap.

•

Múlt esztendőben ilyenkor az egész város, a falu, az egész ország jo-jót pöndörített. Az idén egyet se látunk. Hová lett a tavalyi hó? Hová lett a tavalyi jo-jó?

1933. július 22., szombat, 6. old.

Nyári macska-kaland

Kép az utcáról

A macska az egyik csillagos nyári éjszakán, amikor épp kalandok után kódorgott, a sötétben belecsúszott a budai négyemeletes ház síkos tetejéről a szűk csatornacsőn át a földalatti csatornába.

Ott nyávogott szegény, keservesen. A környék valamennyi gyermeke odasereglett, hogy segítsen rajta.

Csak hogy ez nem volt könnyű dolog. Este, amikor az utcai zaj elült, csak a macska szívet tépő nyávogását lehetett hallani.

Így tartott ez három napon át.